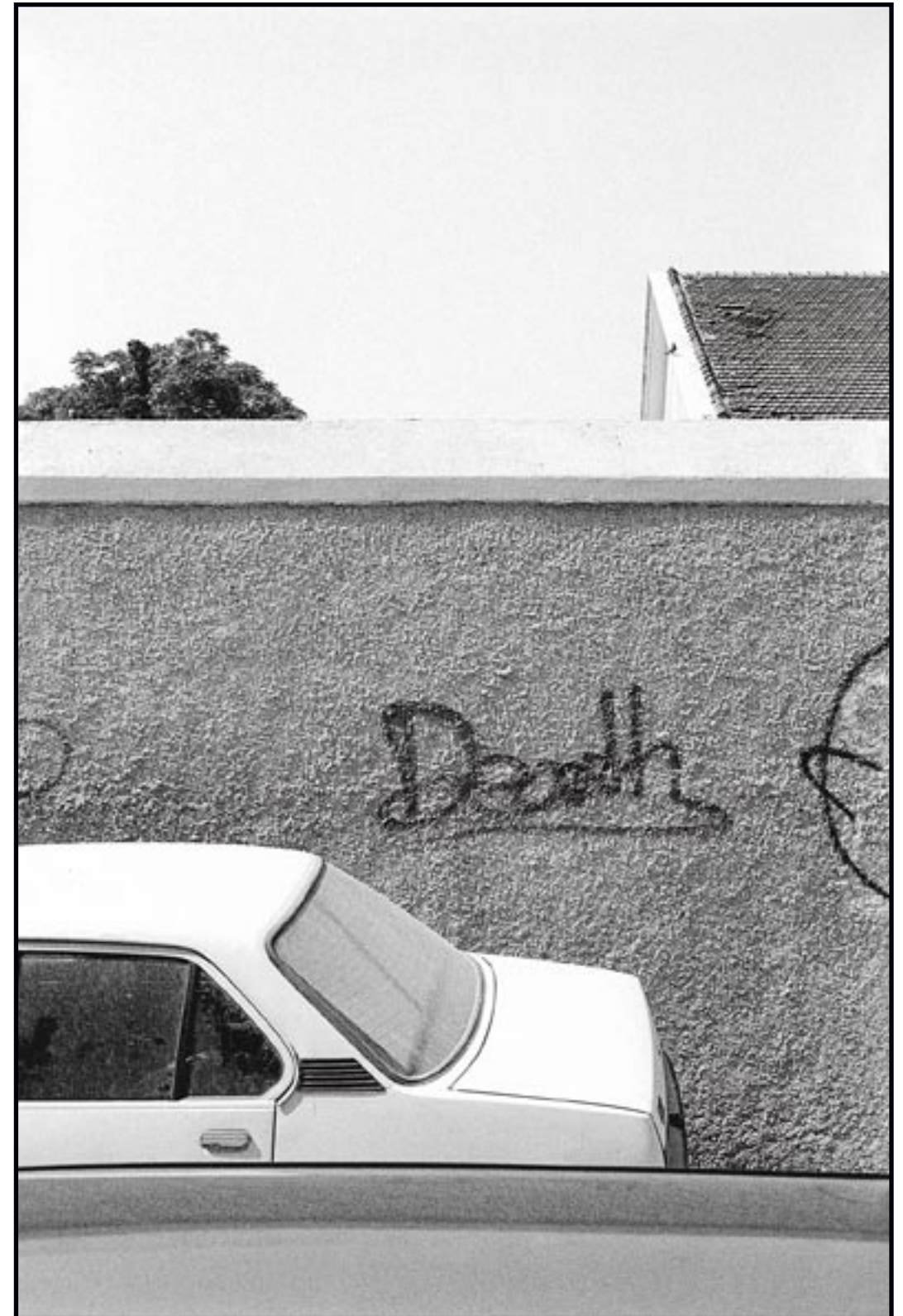

ECRITS-ALBERT GIACOMETTI

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ECRITS-ALBERT GIACOMETTI»
ΤΩΝ MICHEL LEIRIS ΚΑΙ JACQUES DUPIN ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ HERMANN

Κατά κάποια έννοια είναι ανωμαλία να περνάς τον καιρό σου, αντί να ζεις, να προσπαθείς να αντιγράψεις ένα κεφάλι, να ακινητοποιείς το ίδιο πρόσωπο για πέντε χρόνια πάνω σε μια καρέκλα κάθε βράδυ, να προσπαθείς να αντιγράψεις χωρίς επιτυχία και να συνεχίζεις. Δεν είναι μια απασχόληση που μπορεί κάποιος να χαρακτηρίσει απολύτως ομαλή. Πρέπει μάλιστα να ανήκεις και σε ορισμένο κύκλο για να ανέχονται κάτι τέτοιο, γιατί αλλού δεν θα το ανέχονταν. Είναι μια απασχόληση άχρηστη για το σύνολο αυτής κοινωνίας. Είναι μια ικανοποίηση καθαρά ατομική. Εξαιρετικά εγωιστική και εξ αυτού κατά βάθος ενοχλητική. Κάθε έργο γεννιέται χωρίς λόγο. Όλος αυτός ο χρόνος, όλες αυτές οι ιδιοφυίες, όλη αυτή η δουλειά, εν τέλει, σε απόλυτο επίπεδο είναι για το τίποτα. Αν δεν υπήρχε αυτή η άμεση αίσθηση μέσα στο παρόν που νοιώθει κανείς προσπαθώντας να κατακτήσει την πραγματικότητα. Και η περιπέτεια, η μεγάλη περιπέτεια, είναι να βλέπεις κάθε μέρα να ξεπηδάει κάτι το άγνωστο, στο ίδιο πρόσωπο, αυτό είναι πιο μεγάλο από όλα τα ταξίδια τού κόσμου...

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ